

Komiteen vedrørende social sikring: som stedfortrædende medlemmer *Juhl-Christensen* med *Gregers Frandsen* som suppleant.

Komiteen vedrørende kvindelige arbejdere *Hemmer Pihl* samt *Ella Jensen*.

Komiteen vedrørende beskæftigelsespolitik: *Coln* med *Ravn* som suppleant, *Lund* med *Tarp* som suppleant samt *Verner Sørensen*.

Komiteen vedrørende deklarationen om apartheid: *Juhl-Christensen*.

Komiteen vedrørende udelukkelse og suspension: *Coln*.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses mod beskikkelse af nogen af de delegerede ved konferencen, undersøges af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en sådan indsigelse, er komiteens afgørelse endelig. Finder mindst et af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes ved et plenarmøde af hele konferencen.

Til regeringsrepræsentant i fuldmagtskomiteen og formand for denne valgtes vice-direktør *Bernardo Zanetti*, Schweiz.

Der var rejst indsigelser mod følgende delegeredes fuldmagter:

Arbejderrepræsentanterne for Burundi, Dahomey, Frankrig, Israel, Italien, Pakistan, Portugal, Spanien og Viet-Nam, samt de samlede delegationer for Kina og Spanien.

I samtlige tilfælde traf fuldmagtskomiteen en enstemmig beslutning om at forkaste de fremsatte indsigelser, og ingen af disse klager kom derfor til debat eller afstemning i den samlede conference.

I forbindelse med forelæggelsen i plenarforsamlingen af fuldmagtskomiteens rapport angående indsigelserne mod den portugisiske delegation fik regeringsrepræsentanten for Mali, arbejdsminister *Diarra* tilladelse til fremsættelse af en erklæring.

Han udtrykte på de afrikanske delegeres vegne indignation over fuldmagtskomiteens afgørelse, og opfordrede ILO til at nægte medlemskab for de lande, som gør

sig skyldig i krænkelse af menneskers frihedsrettigheder. Selv om komiteens afgørelse formelt er rigtig, vedrører denne sag love og bestemmelser, som legaliserer forbrydelse og systemer, som er baseret på krænkelse af fundamentale rettigheder. Arbejdsorganisationen kan og må ikke være ligegyldig overfor en sådan udnyttelse, men må ved alle midler beskytte arbejdets og arbejdernes rettigheder. Denne situation er en fare for freden og sikkerheden i verden, og ILO må ud fra Filadelfiadeklarationen tage afgjort stilling herimod. De afrikanske lande ville i hvert fald ikke indgå noget kompromis med kolonialismen, men de håbede, at Portugal ville forstå at udnytte den udsættelse, de nu fik, til at gennemføre sådanne liberale foranstaltninger, som hele verden venter på skal blive gennemført i de portugisiske områder.

Klager fra delegerede over valg til komiteerne.

I 1959 gennemførte arbejdskonferencen en ændring i konferencens reglement. Denne ændring tog sigte på, at delegerede, der ikke af deres grupper var blevet indvalgt som stemmeberettigede medlemmer af konferencens komiteer, fik adgang til at klage til et navn bestående af uafhængige personer. Dette navn fik adgang til at tildele de klagende delegerede pladser som stemmeberettigede medlemmer af komiteerne, dog at nævnet højst kunne forøge antallet af stemmeberettigede medlemmer i hver enkelt komité med 2 i hver gruppe.

Denne klageadgang var ved arbejdskonferencerne i 1959, 1960, 1961, 1962 og 1963 blevet benyttet af arbejdsgiverrepræsentanter for Sovjetunionen og andre østeuropæiske lande samt Cuba, idet arbejdsgivergruppen ikke havde villet indvælge disse i komiteerne, og desuden fra nogle østeuropæiske arbejderrepræsentanter.

Ved denne conference forelå der klager fra arbejdsgiverrepræsentanter fra østeuropæiske lande og Cuba.

Nævnet tog klagerne fra en række arbejdsgiverrepræsentanter til følge og udvidede antallet af stemmeberettigede arbejdsgiverrepræsentanter i 7 af konferencens komiteer med 1-2 delegerede.